VIJFDE JAAR. N°. 1028. **1841.** ZATURDAG, 6 MAART.

DE AVONDBODE,

Abonnement
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

Prijzen
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... f 7.—
en *Buitensteden* franco .... » 8.—

ADVERTENTIËN.
ZEVEN REGELS of minder .... f 1.75.
Elken regel meer .... » 25.
ZEGEL voor elke Advertentie en herhaling .. » [illegible]

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM 5 Maart.

— Men schrijft ons, dat bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit, tot adjudanten van Z. M. in buitengewone dienst zijn benoemd, de generaal-majoor F. D. Cochius, commandant van het leger in nederlandsch Indië; de kolonel jhr. C. van der Wijck, directeur der genie en inspecteur der sappeurs in nederlandsch Indië, en de kolonel A. V. Michiels, gouverneur en militaire commandant der Westkust van Sumatra.

— Wij vernemen, dat Z. M. aan den officier van gezondheid der 2de klasse bij de geneeskundige dienst in West-Indië, G. H. Honing, verleend heeft den titulairen rang van chirurgijn-majoor, buiten bezwaar van 's rijks schatkist.

— Men meldt ons, dat Z. M. Hoogstdeszelfs goedkeuring heeft gegeven, dat de ontvangers der directe belastingen en accijnsen, C. H. Vermeer, te IJzendoorn c. a. (Gelderland) en A. Becq, te Deil c. a. (idem), onderling van post en standplaats zullen verwisselen.

— Z. Exc. de directeur-generaal van oorlog heeft bij eene dezer dagen uitgevaardigde circulaire aan het leger bekend gemaakt, dat er (ter vermindering en verligting, zoo veel mogelijk, ten minste voor het vervolg, van de vele werkzaamheden, welke er bij de staven der onderscheidene corpsen te verrigten zijn,) een nieuw model conduite-lijst voor de heeren officieren van het nederlandsche leger zal worden ingevoerd. Door deze nieuwe inrigting der conduite-lijsten zal het eerst na tien jaren noodig zijn, dezelve te hernieuwen. Bij deze gelegenheid zijn, uit hoofde van den teederen en gewigtigen aard der conduite-lijsten, aan de commanderende officieren, nopens het invullen derzelve, de grootst mogelijke naauwgezetheid en onpartijdigheid aanbevolen.

Tevens is alsnu bepaald, dat wanneer de commanderende officieren genoodzaakt zullen zijn, om van het berispelijk gedrag van een' hunner onderhoorige officieren op de conduite-lijsten verslag te doen, gemelde chefs die officieren daarmede bekend zullen maken, en met den woordelijken inhoud van hetgeen, nopens dit hun berispelijk gedrag, in de conduite-lijsten zal zijn vermeld; zullende tevens, bij gelegenheid eener algemeene inspectie, door de generaals, die daarmede belast zullen zijn, zoodanige officieren in tegenwoordigheid hunner chefs, over het verkeerde van hun gedrag worden onderhouden en van het ten deze verrigte door hen op de conduite-lijsten melding worden gemaakt.

— Men schrijft ons uit HULST dd. 2 Maart. Gedurende de afgeloopen maand zijn door het kanaal van Neuzen gepasseerd slechts 8 zeeschepen, waarvan de Scheldetol is ontvangen, te weten: 1 uit zee inkomende en 7 naar zee uitgaande. Het inkomende schip is, onder nederlandsche vlag, gekomen van Riga, den 22 Febr. alhier gepasseerd en beladen met lijnzaad naar Gent. — Van de uitgevaren schepen, alle komende van Gent, waren 5 met suiker beladen; de 2 andere zijn ballastscheeps vertrokken; één derzelve voerde de nederlandsche, 3 de hanoversche, 1 de deensche, en 1 de papenburgsche vlag.

Eerst den 17 Febr. ll. is het gemelde kanaal bevaarbaar geworden, terwijl door de zoo gepaste als doelmatige voorzorgen, welke door de ambtenaren van het amortisatie-syndicaat, belast met het beheer over dat kanaal, zijn genomen, gelukkig geene noemenswaardige schade aan de bruggen, sluis- en andere kunstwerken van hetzelve door het ijs is veroorzaakt.

— Aan de ontvangen Kaapsche dagbladen, loopende tot 11 Dec. ll., ontleenen wij het volgende: — « Er loopt een gerucht in de stad, dat er van huis orders gezonden zijn, Natal in bezit te nemen; men zegt, dat een heer, met de laatste aankomst, albier uit Engeland aangekomen, de dépêche op het koloniaal bureau had gezien eenige dagen vóór zijn vertrek. Wij kunnen niet zeggen, welke waarheid aan het gerucht te hechten is. »

Wij vernemen verder, dat de republiek van Port-Natal zich eene vlag heeft gekozen. Wij hebben er eene afteekening van gezien, volgens welke zij is de hollandsche driekleur, eveneens volgende, doch niet regthanig, maar verdeeld in drie driehoeken, waarvan de bovenste (rood) regthoekig, de tweede (wit) gelijkbeenig, met het toppunt aan den stok, en de onderste (blaauw) regthoekig.

'S GRAVENHAGE 4 Maart. Ingevolge de bevelen van Z. M. Koning Willem Frederik, grave van Nassau, is door den heer thesaurier van 's Konings Huis op den 3 dezer aan den heer staatsraad burgemeester dezer stad uitgereikt eene som van duizend gulden, als eene bijdrage van wege Z. M. in de schaalcollecte, welke ten behoeve van de armen dezer stad op den 15 Febr. jl. heeft plaats gehad.

— Voor het provinciaal geregtshof van Holland is heden behandeld de zaak van G. H., beschuldigd van gewelddadigheden jegens ambtenaren der stedelijke belastingen, bij gelegenheid van de waarneming en uitoefening hunner bediening, waardoor aan een' derzelve kwetsuren en aan eenen anderen bloedstorting is veroorzaakt.

Uit de debatten is hoofdzakelijk geresulteerd, dat die gewelddadigheden zijn gepleegd op zaturdag 31 Oct. j.l., op verschillende plaatsen en uren, en dit wel des namiddags omstreeks ten 2 ure aan den Heul, en des avonds omstreeks 8 à 9 ure aan het Zwaanshals, beide in de nabijheid van Rotterdam. Ieder dier feiten is respectivelijk door twee beëedigde verklaringen geconstateerd. Een getuige à décharge, die bij het eerste voorval is tegenwoordig geweest, heeft omtrent het eerste feit verklaard, dat niet de beschuldigde, maar een der commiezen aan den Heul de vechtpartij had uitgelokt, hoe wel die getuige omtrent andere omstandigheden, die in confesso waren, verschilde, en dus zijne verklaring merkelijk hebben verzwakt.

Wijders is gebleken, dat de beschuldigde, behalve eenige sneden met een mes, die niet op het ligchaam zijn doorgedrongen, slechts zeer geringe verwondingen heeft toegebragt, terwijl hij daarentegen aan het Zwaanshals niet minder dan zeven hoofdwonden heeft verkregen, welke zelfs zijn leven hebben in gevaar gebragt, en waarvan hij eerst na eene vrij langdurige en zorgvuldige heelkundige behandeling is hersteld. Ten gevolge van het aldaar plaats gehad hebbend gevecht, is de beschuldigde in een molenwater geraakt. Twee getuigen, die inmiddels toevalligerwijze daar ter plaatse waren aangekomen, hebben in dien stand der zaken aan een' der commiezen licht verzocht, om den beschuldigde uit het molenwater te redden, waarop deze geantwoord heeft geen licht te hebben en ook niet te willen geven, vermits de vent maar moest verzuipen. Een derde getuige heeft dezelfde uitdrukking gehoord, zonder echter stellig te kunnen opgeven, of juist de commies die woorden had gebezigd. De commies echter heeft volstandig, en in weêrwil der interpellatiën van den edel groot achtbaren heer voorzitter, volgehouden, zich nimmer van dergelijke wraakademende uitdrukkingen te hebben bediend, zonder echter eenige redenen te kunnen opgeven, waarom beëedigde verklaringen het tegendeel beweren. Eindelijk bleek nog ten processe, dat de beide commiezen aan den Heul zich nimmer aan het misbruik van sterken drank schuldig maakten; dat de besch., zoowel als de getuige a décharge, omtrent het voorgevallene aan den Heul, bij de administratie als smokkelaars bekend stonden, en dat de besch. reeds vroeger, ter zake van mishandeling, tot eene correctionele gevangenis van eene maand was veroordeeld.

De advocaat-generaal mr. de la Grappe Dominicus heeft de feiten geadstrueërd en geconcludeerd tot schuldigverklaring aan de feiten, den besch. bij het resumé der acte van besch. ten laste gelegd, en mitsdien tot toepassing der strafwet, naar aanleiding van art. 231 van het *C. P.*, in verband met art. 9 der publicatie van 11 Dec. 1813.

De heer mr. D. Léon heeft, als raadsman van den beschuldigde, in eene breedvoerige pleitrede, waarin hij de meeste omstandigheden, ten processe aanwezig, heeft toegelicht en ontwikkeld; onder anderen betoogd, dat, ofschoon ieder der beide mishandelingen respectievelijk door twee beëedigde verklaringen en dus door wettig bewijs was gestaafd, het echter niet overtuigend is gebleken, dat de gepleegde mishandelingen aan den beschuldigde zijn te wijten. Tot staving hiervan vermeende pleiter, dat die getuigen beweegredenen voor hen van het uiterste belang kunnen hebben gehad, om de zaak op de door hen ontwikkelde wijze voor te dragen; dat die beweegredenen vooral kunnen aanwezig zijn in eene zaak als de onderhavige, waarvan de klagers de eenige getuigen zijn geweest, en die klagers oneindig veel zwaardere verwondingen hebben toegebragt, dan zij zelve ontvangen hebben; dat ook alle schrijvers dan daaromtrent eens zijn, dat de meerdere of mindere geloofwaardigheid der getuigen aan derzelver belangeloosheid moet worden getoetst, en dat de regter, naar aanleiding van art. 431 wetboek van strafvordering, aan geene bepaalde bewijsmiddelen is gebonden.

Ten aanzien van het eerste feit aan den Heul, heeft de verdediger meer bepaaldelijk aangemerkt, dat de beëedigde verklaringen der twee commiezen door de verklaring van eenen getuige à décharge waren ontzenuwd; welke getuige, hoedanig hij dan ook omtrent andere omstandigheden met de overige getuigen mogt verschillen, evenwel had blijven persisteren, dat een der commiesen aanleiding tot den twist had gegeven.

Met betrekking tot het tweede feit, heeft pleiter juist uit hetgeen na de vechtpartij had plaats gehad (het gezegde van den daar ter plaatse overgebleven commies, dat hij geen licht wilde geven en de vent moest verzuipen; hetgeen door onwraakbare en onpartijdige getuigen was bewezen, en echter door dien commies ten stelligste werd ontkend,) trachten te betoogen, dat de verklaring van dergelijke getuigen hoegenaamd geen geloof konde verdienen. Dit laatste drukte, volgens pleiter, dan ook het zegel op de door hem bij den aanvang zijner rede vooruitgezette stelling, dat de regter, namelijk, in gevalle van wederzijds toegebragte mishandelingen, niet te schroomvallig kan zijn in het beoordeelen der innerlijke waarde van verklaringen, door getuigen afgelegd, die tevens klagers zijn.

De uitspraak is bepaald op den 11 dezer.

P. C. UTRECHT 4 Maart. De heer B. J. Lintelo de Geer (van Utrecht) phil. theor. mag. litt. hum. doct., werd heden, na de openlijke verdediging zijner disputatio historico-juridica: *qua Novella CXVIII ex jure pristino explicatur*, tot doctor in de beide regten bevorderd.

MAASTRICHT 2 Maart. Wij vernemen, dat het Z. M. behaagd heeft voor twaalf, en Z. K. H. prins Frederik voor zes exemplaren in te schrijven op het werk, door den heer Clavareau uitgegeven ten voordeele van de weduwen en weezen der slagtoffers, met de visschers-pink *de vrouw Petronella Pronk* omgekomen. Dit werk, uit vertalingen te zamengesteld, voert ten titel: *Impressions de l'âme.*

FRANKRIJK.

PARIJS 3 Maart. De kamer van afgevaardigden heeft in hare zitting van heden de beraadslaging voortgezet over het ontwerp van wet op de onteigening ten algemeenen nutte. De minister van koophandel bood een ontwerp aan, over het werken der kinderen in de fabrijken, reeds door de kamer der Pairs geamendeerd. Dit ontwerp is, ten onderzoek der amendementen, verzonden aan de commissie, met dat ontwerp vroeger belast geweest.

Zoo als gisteren is medegedeeld, had de heer Martin du Nord in de kamer een nommer van *la France Méridionale* aan den heer Guizot vertoond, hetwelk een langdurig gemompel onder de ministers te weeg bragt. Dat nommer bevatte een artikel over de verkiezingen door de nationale garde van Toulouse. Alle de verkozen officieren zijn leden van de kamer van afgevaardigden, en behooren tot de meest geëxalteerden van de linkerzijde, als: de heeren Arago, Dupont de l'Eure, Carnot, Lafitte, George Lafayette, Garnier-Pagès, Martin de Strasbourg, Cormenin enz.

Gisteren middag werd er aan het paleis der Tuileriën een groote ministerraad gehouden, onder het voorzitterschap van Z. M.

De *Moniteur* bevat het officiëel besluit, betrekkelijk de organisatie van nieuwe compagniën bij het corps artillerie der marine.

De baron Mortier, fransch gezant te Bern, is heden alhier aangekomen.

Men leest in het *Journal de la Meurthe*: — De nieuwe regementen kavallerie, welke thans te Luneville, alwaar zich de hertog van Nemours bevindt, worden opgerigt, zullen weldra geheel georganiseerd zijn. De leveranciers hebben ter dienste derzelve in de magazijnen van oorlog 3,000 zadels, nieuw model, afgeleverd.

Men schrijft uit Bern van den 25 Febr. het volgende: — Sedert eenige dagen is alhier ter sprake, dat het fransche kabinet eene krachtige nota heeft ingezonden, waarbij hetzelve zich tegen de afschaffing der kloosters verzet. Het vorort heeft deze nota dadelijk den grooten raad van het kanton Aargau ter kennis gebragt. Men gelooft, dat het kabinet van Engeland voornemens is zich ook met de hoven van Weenen, Parijs en Rome te vereenigen, om tegen het besluit betreffende de kloosters te protesteren.

SPANJE.

MADRID 24 Febr. Het dagblad *El Castellano* van heden bevat het volgende: Door de inlichtingen, welke wij hebben ingewonnen, hebben wij de verzekering gekregen, dat er alhier werkelijk een aantal valsche stukken nieuwe spaansche schuld in omloop zijn, doch wij zijn nog niet te weten kunnen komen, of zij ons van buiten 's lands zijn gezonden, dan of zij in Spanje

MENGELWERK.

HERINNERINGEN VAN EENEN STUDENT.

(*Vervolg en Slot.*)

Met het treurigste voorgevoel begaf ik mij in den reeds verzamelden luidruchtigen kring; ook de graaf en ADOLPH bevonden zich reeds in denzelven. Zij spraken van ISSEND...., ofschoon niet luid, want ook hij had toch eenige vrienden, ofschoon zeer weinig in getal, die gereed zouden geweest zijn zijne zaak op te vatten; doch ik hoorde genoeg om het ergste te vreezen. Eindelijk trad ISSEND.... binnen; hij was een der laatsten en stapte met zijne gewone fiere houding in de zaal, en in zijne blaauwe oogen schitterde een buitengewoon vuur. Ik ging tot hem.

« Ik bid u, om 's Hemels wille, FREDERIK, ga weder heen: zij zijn tegen u verbitterd, er zal iets voorvallen! Ga, wij zullen trachten hen tot bedaren te brengen, of hun ontzag in te boezemen, want gij hebt nog ware vrienden onder ons. Ga, er bestaat eene zamenspanning tegen u. » ISSEND... zag mij verstoord aan en vroeg: « Hoe, gij durft gelooven, dat ik bevreesd voor hem ben! » — « Neen, voorzeker niet, maar, ADOLPH! » — « Wees onbezorgd, ik heb u immers reeds gezegd, dat ik mij door niets zal laten bewegen, met hem in twist te geraken. »

Met deze woorden verliet hij mij en begaf zich midden in de zaal. Hij kon zijn voornemen niet volhouden, dacht ik. Moet deze edele geest dan ten ondergaan, moet deze beminnenswaardige jongeling dan vermoord worden? Met buitengewone angst waakte ik over hem. Vooraan onder de groepen stonden ADOLPH VAN ADELH... en graaf OTTO VAN ALW...

FREDERIK ging op de vriendschappelijkste en minzaamste wijze tot den eerstgenoemde en reikte hem de hand. ADOLPH zag hem echter hoogmoedig aan, zonder zijnen groet te beantwoorden en keerde hem daarna den rug toe: eene ongehoorde beleediging. Bleek als de dood, wendde ISSEND.... zich af, zonder dezen hoon in aanmerking te nemen. Met de meeste tegenwoordigheid van geest keerde hij zich terstond tot eenen vriend, die naast hem stond, als of hij niets bemerkt had. Doch een naauwlijks onderdrukt gelach en een openlijk honend glimlagchen was bijna bij allen te ontwaren. Slechts de graaf groette, uit vreeze van ISSEND.... te beleedigen, zeer vriendelijk; doch mijn vriend beantwoordde dezen groet met een versmadend lachje, en hem zonder pligtplegingen op zijde schuivende, wilde hij hem tot eenen uitdaging aanleiding geven; maar de valsche lafaard waagde het niet. Dit scheen aan de vrolijkheid van het gezelschap eene afleiding te geven, en eene plotselinge belangstelling, ten voordeele van ISSEND...., te hebben gewerkt.

Een' tijd lang bleef nu alles rustig, tot tegen het einde van den maaltijd, toen welligt allen door den wijn eenigzins verhit waren.

« Wat dunkt u, ADELH...,» riep WILHELM VAN GAND...., « wanneer wij eens de gezondheid van uwen aanstaanden schoonbroeder dronken. » Dit was een afgesproken teeken. « Zeer gaarne, » was het antwoord. « Goed dan — FREDERIK VON ISSEND.... » — « Wie, » schreeuwde ADELH... « denkt gij, dat ik mijner zuster zou veroorloven hare hand aan dezen logenaar, dezen lafaard, te geven? OTTO graaf VON ALW... is mijn aanstaande schoonbroeder. »

« Wie zegt dat? » vroeg ISSEND.... met onderdrukte stem; « graaf OTTO, gij weet, dat freule LOUISE mijne verloofde is, en wanneer gij het immer waagt, weder haren naam te noemen, zal ik u met mijnen degen de herinnering zoo duidelijk in het hart schrijven, dat gij mijn verbod niet weder zult vergeten. De naam ADELH.... mag daardoor niet bezoedeld worden, dat hem een zoo gemeene mond, als de uwe, noemt. » — « Ik ben uw secondant, graaf, » riep er een uit het gezelschap. « Hoe eer de zaak is afgedaan, des te beter. »

Graaf OTTO wierp eenen angstigen blik op ADELH.... en deze verstond hem.

« Ik heb het gezegd, » riep ADOLPH met donderende stem, « en herhaal het bij deze. » — « Neem het terug, ADOLPH! Om 's Hemels wille; ik wil, ik kan niet met u vechten. — Gij weet het, en het is niet grootmoedig van u mij te beleedigen. — Ik bid u, herroep uw woorden. » — « Laffe schurk, ik herhaal ze, » brulde ADELH.... « Ga uit mijne oogen, of ik sla u in het lafhartige aangezigt. » — « Kom hier, en beproef het, dan zal ik u tegen den grond werpen, » donderde ISSEND.... terwijl hij in hevigen toon opsprong, « maar alle de magten der hel zullen mij niet vervoeren, om met u te vechten. » — « Verlaat dan terstond deze zaal, » klonk het uit een aantal monden; « voor eenen onteerden lafaard is onder ons geene plaats. » — « Komt hier, komt allen, » schreeuwde ISSEND...; « ik wijk geene schrede. Gij allen, die daar gesproken hebben, zijt zelve logenaars en lafaards. Gij weet het, met hem kan ik niet strijden. Maar, kom gij, graaf OTTO, gij het eerst, geef mij eenen degen! » — « Niet zoo, » bulderde ADELH.... « ik appelleer aan den senaat; mij komt de voorrang toe. Houdt u dus stil en luister. »

Hij had werkelijk, naar hunne dwaze wetten van eer, den voorrang.

« FREDERIK VAN ISSEND..., » dus luidde de uitspraak; « Gij moet de uitdaging van ADOLPH VON ADELH.... aannemen, of, met eene eeuwige schande gebrandmerkt, deze zaal verlaten, en moogt het nimmer weder wagen, onder ons te verschijnen. Elk student echter, die u ontmoet, zal het regt hebben, u in het aangezigt te slaan, zonder u voldoening te geven. » — « Nu, dan zij het zoo, » sprak ISSEND.... met eenen kouden lach; « ADELH...., ik neem uwe uitdaging aan. » Daarop zette hij zich weder rustig op zijne plaats, en gedurende eenen geruimen tijd heerschte er eene drukkende stilte.

« Wij zullen deze zaak terstond afdoen, » sprak de uitdager. « Neen, morgen; senatoren, beschermt mijne regten. »

Dat geschiedde. Vervolgens vulde ISSEND.... zijn glas, en ledigde het, met de woorden: « *Op het welzijn en het lange leven van* ADOLPH VON ADELH.... » Ik verstond hem. Niemand beantwoordde echter dezen toast, want aller gevoelens waren nu tegen den uitdager. Nadat hij zijn glas geledigd had, stood hij op, en verliet de zaal.

Hij begaf zich onverwijld naar zijne woning, schreef rustig aan zijne familie en eenige vertrouwde vrienden, en snelde, nadat hij zijne zaken in orde had gebragt, naar LOUISE, ofschoon het reeds laat in den avond was. Hij koesterde de zekere overtuiging, dat hij vallen moest, want ADELH... werd de beste vechter der hoogeschool geacht, en ofschoon ook hij hem weinig toegaf, had hij toen besloten den broeder van LOUISE niet te dooden en liever zelf te sneven, wanneer het niet anders zijn kon.

Men kan ligt nagaan, met welke gevoelens hij het huis van LOUISE betrad. Nog zweefden de langzaam wijkende stralen der zomerzon over de lindeboomen, welker digt gebladerte de vensters van hare kamer beschaduwde; de vogels zongen hun avondlied in de met welriekende geuren vervulde lucht;

zelf zijn vervaardigd. De tot heden aangebodene zijn dadelijk door de ambtenaren van de amortisatie kas herkend, en men heeft zich tot de regtbanken gewend om de aanleggers van dit bedrog ten onderzoek te dagen en te straffen. Deze zaak heeft trouwens nog deze droevige gevolgen, dat zij, die ter goeder trouw houders zijn, huiveren de stukken aan te bieden, uit vrees van niet alleen hun geld te verliezen, maar ook wij in een crimineel proces te worden gewikkeld. Om deze redenen wenschen wij, dat het gouvernement daarmede te werk ginge, even als met de specie, die men aan stukken snijdt en vernietigt, wanneer die valsch bevonden wordt, zonder eenige verdere kwade gevolgen voor de houders te hebben, tenzij men eenige reden van verdenking tegen hen hadde. Door dit middel zouden zij, die thans vermijden hunne stukken aan te bieden, worden gerust gesteld, en men zou er in slagen, om alle de valsche te herkennen en te vernietigen. Ook wilden wij, dat alle houders van stukken zich bij de amortisatie-kas aanmeldden, om de echtheid derzelve te doen staven. Op deze wijze zou men aller belangen verzekeren.

De Cortes zullen zich, bij het openen harer zittingen, het eerst bezig houden met het benoemen van een bestuur. Men verzekert, dat de heer Arguelles voor de benoeming van mederegent bedankt heeft, en dat de heer de Calatrava weigert met den hertog de la Victoria collega te zijn. Thans zegt men, dat de heeren Sancho of Gomez Becerra als candidaten zullen worden voorgedragen.

ENGELAND.

LONDEN 2 Maart. Men verzekert thans stelliger, dat er tegenwoordig ernstig tusschen Oostenrijk, Groot-Brittanje, Frankrijk, Pruissen en Rusland onderhandeld wordt, over het tot stand brengen eener alliantie, tot waarborg van elkanders grondgebied. De *Morning Post* schijnt van het bestaan dier onderhandelingen eenigzins nader onderrigt te zijn, ofschoon het ware doel en oogmerk van dezelve ook voor dit blad nog verborgen blijven. Wij lezen daarin heden op dit onderwerp het volgende:

Onze lezers zullen zich herinneren, dat wij de eersten geweest zijn, die het bestaan van de overeenkomst van Julij, welke het staatsstelsel van Europa tot in deszelfs grondvesten geschokt heeft, bekend gemaakt hebben.

Sedert dien tijd heeft de beroering niet opgehouden. Een gewapende vrede is bevonden niets meer dan een geveinsde wapenstilstand te zijn, welke niet voort kan duren zonder botsing te weeg te brengen; en het is het gevoelen van bijna alle groote staatsmannen in Europa, dat het beter is op eenmaal den oorlog te beginnen, en de bestaande oneenigheden met de wapenen te beslissen, dan eenen staat van zaken aan te houden, welke de hulpbronnen der volken uitput, en eenen algemeenen schok te weeg kan brengen, dan, wanneer men er het minst aan denkt.

In zoodanige zorgvolle omstandigheden, achten wij ons gelukkig te kunnen melden, dat er dagelijks meer hoop is op het sluiten van een verdrag, reeds sedert eenigen tijd op het tapijt, waarmede de fransche regering weder in den vriendschapskring dier mogendheden zal treden, van wier wil de vrede van Europa afhangt.

Er bestaan zeker nog vele moeijelijkheden, welke het sluiten van zoodanig verbond verhinderen; het zou dus ontijdig zijn en ons niet voegen, voorwaarden te willen openleggen, welke onder de lotverwisselingen eener kronkelende staatkunde nog ieder oogenblik kunnen veranderen.

Ofschoon ons tegenwoordig bestuur, wanneer het zich ter gunste van Frankrijk uitgelaten heeft, dat voor het grootste gedeelte gedaan heeft onder den invloed van partijgeest, zoo moet men toch, om niet onbillijk te zijn, erkennen, dat lord Palmerston altijd ten voordeele van de fransche alliantie ingenomen geweest is; en wij zouden meer dan éénen grooten staatsman kunnen noemen — laat het een Esterhazy of een Bulow zijn — die, zoodra er nieuwe zwarigheden tegen de voltooijing van het zoo gewenschte plan ontstonden, nieuwe wijzigingen aan de hand gedaan, en nieuwe middelen voorgeslagen heeft, om den vaneen gescheurden vriendschapsband tusschen Engeland en Frankrijk weder aan te knoopen.

Het zal niet noodig zijn hier verder iets bij te voegen, tot staving van de grondheid onzer hoop. Onze lezers deelen alreeds met ons die verwachting, wanneer zij in aanmerking nemen de uitdrukkingen van welgezindheid, ten aanzien van Frankrijk, waardoor het begin onzer parlementszitting zich gekenmerkt heeft; de daarop gevolgde vermindering van magt, welke er, op bevel van maarschalk Soult, in de fransche gelederen plaats gehad heeft; en eindelijk het gedrag van den minister Guizot, dezer dagen in de kamer der afgevaardigden gehouden.

Het huis der lords is gisteren slechts gedurende eenige minuten vergaderd geweest.

In het huis der gemeenten is, op voorstel van lord John Russell, besloten, de overweging in committé van de bill der regering tot verbetering van de inschrijving der stemgeregtigden in Ierland tot vrijdag den 23 April uit te stellen.

Als reden van dit lange uitstel gaf de genoemde minister hoofdzakelijk op, dat het niet raadzaam zoude zijn de beraadslagingen in committé, welke waarschijnlijk veel tijd zullen wegnemen, vóór Paschen te beginnen, dewijl vele leden zich tegen dien tijd verwijderen, en men dus genoodzaakt zoude zijn, dezelve af te breken. Voorts zeide zijn lordschap, dat, daar er 296 leden tegen de tweede lezing der bill gestemd hebben, en dezelve slechts met eene kleine meerderheid van vijf stemmen doorgegaan is, bij onder gewone omstandigheden wanhopen zoude, de bill aangenomen te krijgen; doch daar het van den anderen kant gebleken is, dat vele leden van de oppositie inderdaad verlangen, dat er een klaar en duidelijk beginsel van bevoegdheid tot stemmen aangenomen worde; en daar anderen den aanslag in de armenbelasting als regel voor deze bevoegdheid doelmatig keuren, zoo was het der regering voorgekomen, dat alleen het bedrag van dien aanslag het voornaamste punt van verschil uitmaakte; en ofschoon hij nog steeds van gevoelen was, dat een aanslag in de armenbelasting overeenkomstig eene huurwaarde van 5 £ jaarlijks de bevoegdheid tot stemmen behoorde daar te stellen, zoo zag hij geene reden, waarom men niet door eenig uitstel de regering in de gelegenheid zou willen stellen, om nog betere informatiën in te winnen, ten einde door meer stellige opgaven zich zelve en de oppositie nog beter van het doelmatige van het voorstel te overtuigen. (*Groot gelach aan de zijde der oppositie.*) Lord Stanley verzettede zich niet tegen het uitstel, ofschoon hij bekende, met velen door het voorstel verast te zijn. In de daad, zeide hij, zelf beweerd te hebben, dat de informatie, waarop de bill rustte, onvoldoende was; doch des te meer waren de ministers te beschuldigen, dat zij eene wet voorstelden, gegrond op gegevens, welke, volgens hunne eigene bekentenis, voor het huis onvoldoende zijn om er eene stem op uit te brengen. (Het werd bij deze gelegenheid van verschillende kanten gezegd, dat het ministerie de noodige opgaven reeds uit Ierland ontvangen heeft.) Hij bewonderde de openhartigheid van het ministerie, waarmede het op eenmaal zoo vele dagen van order, waarop de bill konde voorkomen, wist over te springen; doch zag hierin geen ander oogmerk, dan om de bill, welke *hij* voorgesteld heeft, weder zoo ver achteruit te schuiven, dat dezelve andermaal, even als verleden jaar, bij gebrek aan tijd afgewezen moest worden; doch hij zou zorgdragen zich ditmaal niet te laten vangen, zou niet dulden, dat de bill, door hem voorgesteld, langer dan tot den 24 Maart uitgesteld werd, en behield ten minste aan zich het regt om 10 dagen te voren te verklaren, of hij al of niet op derzelver tweede lezing tegen dien dag aanhield.

Het huis zich in committé ter voorziening in de geldelijke behoeften gevormd hebbende, werd er van wege de regering voorgesteld, om het getal zeelieden, verleden jaar op 37,165 bepaald, nu op 43,000 te brengen, en de som daarvoor afgezonderd met 766,000 £ te vermeerderen. Het getal schepen, verleden jaar in dienst gesteld, was 239; en ofschoon dit getal slechts met drie vermeerderd is, hebben de omstandigheden eene vermeerdering van manschappen op de meeste derzelve noodzakelijk gemaakt. De heer O'Ferral stelde dus in naam der regering voor, eerst eene som van 29,694 £, ter goedmaking van het te kort tot aan Maart 1840, en dan vervolgens de gewone sommen, elke met de noodige aanvulling, voor de dienst van 1840 tot 1841, toe te staan.

Lord John Russell regtvaardigde de gedane aanvragen met de buitengewone gebeurtenissen van de laatste helft van verleden jaar, en voegde er bij, dat de regering in hare bezorgdheid om den vrede te bewaren, deze aanvullingen niet vroeger had willen vragen, ten einde geene aanleiding te geven tot vermeerdering van de spanning, welke er tot hier toe in Frankrijk bestond. Nu echter was alle verschil over Egypte tusschen Frankrijk en Engeland uit den weg geruimd. Sir Robert Peel vroeg, of men daarmede bedoelde, dat er geene hoop voor Mehemet-Ali meer is, om Syrië in zijne magt terug te krijgen, dan of men meende te zeggen, dat er geene verwijdering of misverstand tusschen Frankrijk en Engeland meer bestaat. Hierop antwoordde lord Palmerston, dat hij niet inzag, hoe deze zaak verder eenige bezorgdheid voor eene afbreking van de goede verstandhouding tusschen de beide landen konde geven. Na eenige aanmerkingen van onderscheidene leden over den tegenwoordigen staat der zeemagt, en nadat de heer Aaron Chapman der regering eenigen lof toegezwaaid had, wegens het vermeerderen van de zeemagt, zonder tot hatelijke pressing toevlugt te nemen, werden de gevraagde sommen met groote meerderheid toegestaan. De heer Hume bragt bij deze gelegenheid nog veel in tegen de staatkunde, door de regering ten aanzien van Egypte en Syrië gevolgd; doch sir Robert Peel merkte op, dat, hoezeer die staatkunde laakbaar mogt zijn, zulks geene reden is, om de land- en zeemagt niet te betalen.

In eene vergadering van spaansch americaansche schuldhouders, op gisteren, is besloten, zich in geschrifte zoo wel tot signor Moreno, zaakgelastigde van wege Buenos-Ayres alhier te wenden, als tot de gebr. Baring en C°., die de leening van dien staat in der tijd voor het publiek gebragt hebben, met ernstig verzoek, om maatregelen te nemen tot hervatting van de interest betaling. Morgen zal de schuld van Chili in overweging genomen worden.

In eene dergelijke vergadering van de spaansche schuldhouders, is een brief gelezen van den president der commissie te Parijs, strekkende tot goedkeuring in alle opzigten van de memorie, van hier aan senor Gamboa gezonden. De fransche houders van spaansche fondsen willen ook niets te doen hebben met de aangeboden 3 pCt. van de gekapitaliseerde coupons, en zeggen, dat, na reeds bij de conversie van Toreno zoo veel verloren te hebben, zij met niets minder dan 5 pCt. tevreden zullen zijn.

Volgens het gevoelen van iemand van veel kennis en ondervinding in dergelijke zaken, zal, naar alle waarschijnlijkheid, de handel in buitenlandsche granen dit jaar van weinig belang wezen. Volgens de beste informatie, zegt hij, kan de voorraad van granen, thans voorhanden, eene maand langer strekken dan dezelve in Maart 1840 konde doen; en bovendien liggen er nog 200,000 quarters van de beste soort buitenlandsche haver vrij in de pakhuizen. Wanneer dus de vooruitzigten op den volgenden oogst gunstig blijven, is er geene de minste vrees voor duurte of schaarschheid. Behalve dat, is de korenbouw hier te lande sedert 1838 sterk toegenomen; en het getal acres land, welke dit jaar met koren bezaaid zijn of worden, is grooter dan het in eenig ander jaar van deze eeuw geweest is.

Het debet van het huis Gebr. Montefiore is heden in eene vergadering van crediteuren opgegeven, groot 94,000 £; en het credit 125,000 £.

— 3 Maart. Het huis der lords heeft op gisteren eene korte zitting gehouden, die weinig belangrijks heeft opgeleverd. In dat der gemeenten heeft de motie van den heer Colquhoun, over het inbrengen van eene bill, ter verandering der iersche acte, met betrekking tot de R. K. universiteit te Maynooth, aanleiding tot hevige debatten gegeven; de heer O'Connell heeft zich in hatelijke, zelfs weinig kiesche, bewoordingen, ook tegen den heer Colquhoun, uitgelaten; hij wilde, dat er op de tweede lezing der bill niet vóór Paschen zou worden aangedrongen.

De heer sergeant Jackson verdedigde den heer Colquhoun tegen de persoonlijke aanvallen van den heer O'Connell; hij haalde verschillende zinsneden aan uit de werken, waarnaar de jongelieden te Maynooth worden onderwezen. Nadat nog eenige andere leden het woord hadden gevoerd, werd het inbrengen van de bill toegestaan.

DUITSCHLAND.

LUXEMBURG 3 Maart. Bij besluit van 26 Febr., heeft Z. M. de toestemming verleend tot het oprigten van een progymnasium in elke der steden Diekirch en Echternach, welke in betrekking met het athenaeum van Luxemburg moeten worden gebragt, in den zin, dat de onderwerpen, welke voor de vier eerste klassen op dat athenaeum worden behandeld, ook aldaar zullen worden onderwezen. Voor elke dier inrigtingen zullen benoemd worden een rector, een prorector en het gevorderd aantal correctors en professoren. Twee derden van de aan de onderwijzers toegestane bezoldiging zullen ten laste van het land komen.

TRIEST 23 Febr. Volgens brieven uit Athene, dd. 13 Febr., is bij een koninklijk besluit de oprigting van eene nationale bank goedgekeurd. Het kapitaal is voorloopig op 6 millioen drachmen bepaald, waarvan de regering ten minste 1 millioen zal bijdragen. Voorts is de aanvrage tot het oprigten van eene wisselbank gesanctioneerd. Derzelver kapitaal zal 1 millioen drachmen bedragen.

ITALIE.

ROME 21 Febr. Welonderrigte personen verzekeren, dat het pruissische gouvernement de van hier gedane voorstellen, tot beslechting der kerkelijke geschillen, bereids heeft goedgekeurd. Zoo als bekend is, was de graaf Reisach, bisschop van Eichstadt, door den paus als Commissarius Apostolicus naar Munster gezonden. Het is dus alles voorbereid, dat Z. H. in een der eerst te houden consistoriën, den heer von Droste tot kardinaal kunne proclameren. Over het aanstaande verblijf van den aartsbisschop van Keulen is nog niets met zekerheid bekend. Bij zijn' terugkeer naar Keulen zal hij tot het benoemen van een' coadjutor overgaan. Men gelooft, dat de heer Melchior von Dieppenbrock, domdeken te Regensburg, tot deze waardigheid zal worden benoemd. (*Augsb. Allg. Zeit.*)

STADSNIEUWS.

Heden namiddag is op het Y, bij het Westerdok, vol water geloopen eene snebbeschuit, gevoerd door schipper P. Kroon, geladen met manufacturen, van Haarlem komende, zijnde dezelve op droog gesleept tegen de Rijsdam van den Buiksloterham.

De criminele regtbank in Holland heeft, op den 5 Maart, het vonnis door de arrondissements regtbank alhier op 11 November 1840 ten laste van J. W.... gewezen, waarbij dezelve ter zake van mishandeling is veroordeeld tot eene maand gevangenis en *f* 8 boete, alsmede in de kosten, bekrachtigd.

BEVALLEN. 3 Maart. A. M. Wasserbäch, geb. Reuter, D. — C. J. Voute, geb. Waller, D. — N. Dekker, geb. Smit, D. — 4 Maart. M. A. Spengler, geb. van Vloten, D. — E. van Heteren, geb. van Sittert, Z.

OVERLEDEN. 27 Febr. J. P. Wiesmann, 40 j. — 1 Maart. J. H. Groenhoff, geb. de Jongh. — H. Lammerink, wed. H. O. Brouwer, 74 j. 3 Maart. J. J. Luden, 47 j. — V. van Eijck Pool, 19 j.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 5 Maart 4½ Ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatie-handels. van	tot	gebleven.	volgens de Effecten-Societeit. laagste.	hoogste.	gebleven.
NEDERL.... Werk. Schuld... à 2½	50¼	⅜	7/16	50 7/16	½	7/16
Dito . . . . . » 5	97¾	98	⅞	97⅞	15/16	15/16
Uitgest. dito . . »	¾	13/16	99/128	99/128	»	»
Kansb. . . . . . » *f*	22¼	22½	22 7/16	22⅜	7/16	»
Amort. Syndic. » 4½	87½	88	¾	87¾	»	»
Dito . . . . . » 3½	71⅞	¾	½	71½	9/16	»
Hand. Maatsch. . » 4½	160¾	161¼	⅞	160⅞	161	⅞ à 161
O. I. Leening . » 5	95½	96	¾	95⅝	¾	¾
Spoorw. Haarl. . »	»	»	»	»	»	»
Dito Rijn- . » 4½	»	»	»	»	»	»
FRANKR... Inschr. G. B. . » 3	»	»	»	»	»	»
ENGEL...... Dito . . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE.... *Ardoin's* . . . . » 5	21¾	22¼	⅛	22	⅛	1/16 à ⅛
Passive . . . . . »	5¾	6¼	6	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Lond. . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS.... Cert. *L.* & *B.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *F.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
RUSLAND.. 1798, 1816. . » 5	104½	¾	⅝	104⅝	»	»
1828, 1829. » 5	104½	¾	⅝	104⅝	»	»
1831, 1833. » 5	»	»	»	»	»	»
1840 . . . . » 4	87¼	½	5/16	87 5/16	⅜	»
Inschr. Assign. . » 6	68½	¾	11/16	68 11/16	»	»
Cert. dito. . . » 6	69¼	¾	⅝	69½	⅝	»
POLEN..... Aand. à fl. 300. . » *f*	132½	133½	133	133	»	»
Dito à fl. 500. . » »	142¼	143½	143	142¾	143	»
OOSTENR.. Metaliek . . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Weenb. *G.* & *C°.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . . » 4	91	¼	⅛	»	»	»
BRAZILIE.. Dito dito . . » 5	»	»	»	«	»	»

BEURSBERIGT.

De handel in hollandsche fondsen was heden iets meer geanimeerd dan de laatstvorige dagen, en in het algemeen merkte men meerder kooplust op, hetgeen op de prijzen eenen gunstigen invloed had; de iets williger koersen van Londen en de alhier voortdurende ruimte van geld droegen veel tot deze iets gunstiger stemming onzer beurs bij. Aand. Handel-Maatschappij waren mede iets beter 161.

Van de vreemde fondsen was tamelijk veel affaire in Ardoins, welke zich nagenoeg geheel op hunnen prijs van gisteren handhaalden; russische, oostenrijksche en zuid-americaansche in het algemeen goed prijshoudend.

Columbia 1ste Leening, 22¼ Eng. cond. Dito 2de Leening, à £ 100. 16⅜, 7/16. Dito à £ 250. 16. Griekenl. bl. à £ 100. 12¾. Dito à £ 300. 11¼. Dito roode à £ 100. 10⅜, 7/16. Dito à £ 200. 10⅝. Dito à £ 500. 10. Nieuwe Portugeschen 27. Coupons Columbia enk. *f* 2⅛. Dito Griekenl. bl. onb. en enk. *f* 2 à 1/16. Dito Ardoins 21 7/16, ⅛.

Koers van het Geld: Beleening 3½. Prolongatie 3½. Wissel-Disconto 3 pCt, 1/16.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 50 7/16, ½. Kansbill. *f* 22⅜, 7/16. Handel-Maatsch. 160⅞, 161. Ardoins à £ 85. 5 pCt. 22 1/16, ⅛.

---

maar ach! zoeter, veel zoeter dan het gezang der vogelen klonk de stem van LOUISE door het geopende venster. Zwijgende luisterde FREDERIK, als aan de plek geboeid — zij zong een zijner liederen — en eene huivering voer hem door de leden, bij de gedachte aan het woeste drinkgelag, dat hij zoo even had verlaten, en al waar gevoellooze vijanden zijnen dood hadden gezworen.

« En dat alles, o God! moet ik vaarwel zeggen? » zuchtte ISSEND....

Hij sprak geen enkel woord van hetgeen gebeurd was, en hetgeen hem te wachten stond. De rampzalige wilde de weinige oogenblikken van geluk, die hem nog overgebleven waren, niet met eigen hand verwoesten. Daarom rekte hij die zoo lang mogelijk: eindelijk dwong de tijd hem afscheid te nemen. Nooit was hij, naar het scheen, opgeruimder geweest, dan juist dien avond, maar somwijlen mengde zich eene wilde plotselinge vlaag van zwaarmoedigheid in deze vrolijke stemming, welke LOUISE, die niets kon vermoeden, niet weinig verschrikte. Ach! reeds den volgenden dag zou zij alles weten. Toen hij zich verwijderde, verzocht hij haar om eene gedachtenis; zij gaf hem hare ceintuur, een onheilspellend geschenk: het was zijne sjerp bij den strijd.

Heerlijk rees de zon over den met druiventrossen beladen bergachtigen oever van den *Neckar*, die tusschen de heuvelen kronkelde, als eene hemelsche lichtstreep, die tot op de aarde daalde.

Op een door bosch omzoomd veld, kwamen ISSEND .... en ADOLPHE VON ADELH.... ten doodstrijd te zamen. De graaf was de secondant van den laatstgenoemde, die van den eersten was een zijner naaste bloedverwanten. Met zijne gewone fierheid trad ISSEND.... tot zijne partij. Hij had de ceintuur van LOUISE om zijnen arm gewonden, opdat hij niet zou vergeten, dat hij met haren broeder streed. Ditmaal sprak hij ernstig en trotsch: « ADELH...., hetgeen gij gisteren hebt gezegd kan door de kracht van den wijn zijn te weeg gebragt. Neem het terug! » Graaf OTTO trad vooruit. — « Ik spreek tegen u, VON ADELH...., voor dien lafaard neveus u heb ik geene woorden, maar wel slagen. Antwoord mij! » — « Aan het werk! » brulde ADELH....

De klingen werden gemeten en den strijders gegeven. « Op de *distantie!* » klonk het nu; en spoedig stonden de strijders in positie en de secondanten traden terug. ISSEND.... salueerde met ridderlijke wellevendheid; doch VON ADELH.... beantwoordde dezen groet niet, maar zijn kling zweefde onverwijld over het hart van ISSEND..., die rustig, met verachting, en naauwelijks zigtbare beweging van zijne kling, de stooten van zijne tegenpartij pareerde. Nimmer hadden twee behendiger en bekwamer partijen met elkander gestreden. De degen van ADELH.... blikkerde, door de morgenzon beschenen, zoodanig om ISSEND...., dat men op de bewegingen van denzelven naauwelijks het oog kon houden.

« Neem u in acht, » riep ISSEND...., « of gij stort u in mijnen degen! » — « Vermetele snoever, daar, neem dat! » Met vernieuwde woede stortte hij op zijne tegenpartij; met bliksemsnelheid kruisten zich hunne degens en niemand had de uitkomst kunnen raden, toen ADELH.... plotseling eenen stoot in de lucht deed, en met eenen vloek op den grond stortte. De degen van ISSEND.... had zijn hart doorboord. Bij dat onverwachte en niet bedoelde gevolg stond de overwinnaar alsof hij verstomd en verdoofd ware.

« De moordenaar van haren broeder! » riep hij, nadat hij eenigermate weder tot zich zelven was gekomen, « verloren, voor eeuwig verloren! » — « Vlugt! » riep zijn vriend, « eer de geregtsdienaars komen. Zie, de ellendige ALW... heeft den doode reeds verlaten, » tevens wees hij op den reeds te paard gezeten in vollen ren vlugtenden graaf. « Vlugt! ik zal voor den doode zorgen. »

ISSEND.... bleef nog een oogenblik, toen draaide ook hij voort, zonder aan eenige hindernis te denken. Doch waarheen droeg hem zijn paard? Vlood hij om leven of vrijheid te redden? Neen! binnen weinige oogenblikken bield hij het snuivende dier voor de woning van LOUISE staande. Hij sprong af, gaf het wildgeworden beest eenen slag met zijne karwats, en het galoppeerde voort, en met hetzelve de laatste zweem van redding. Terstond daarna stond hij voor LOUISE. Met vrolijke verbazing zag zij hem binnentreden, omvatte haren verliefde met hare armen; hij rilde, want hij dacht: gij omarmt den moordenaar van uwen broeder. Hij wilde haar, wel is waar, niet afweren om hem aan te roeren, maar hij stond bewegingloos en staarde haar, zwijgend en zonder eenen traan te kunnen storten, met zich zelven in strijd, aan. Dit bevreemde LOUISE en zij werd sneler. « O LOUISE! LOUISE! zie mij zoo niet aan, spreek niet op dien toon, hij zal mij dooden. Spreek goedig met mij! Neen — doe het niet; *want gij kunt, gij moogt dat niet!* Laat mij nog eene minuut bij u zijn — dat is alles, wat ik van u smeek. »

Bleek en verschrikt, als ware zij betooverd, vestigde zij steeds weder hare verstoorde blikken op den veranderden vriend, zonder dat zij de kracht had zich te verroeren, en zonk daarna in onmagt aan zijne voeten. Zijne liefderijke woorden bragten haar weder bij. Alles was in dat uur vergeten, tot zelfs het treurige, nog zoo jonge verledene. Ongemerkt gingen de oogenblikken voorbij; LOUISE glimlachte weder en luisterde naar de woorden van ISSEND.... Doch plotseling vernam men een groot gedruisch van voetstappen op de straat, en, verschrikt, als uit eenen zoeten droom ontwakende, zag de student uit het venster. Het gevreesde oogenblik was dáár.... Zijn uur was gekomen.

« Zij hebben haast, » mompelde hij; « slechts nog ééns en voor de laatste maal, » riep hij vervolgens, en drukte eenen vurigen kus op hare lippen. Maar ook zij had de komenden reeds ontwaard, en eene plotselinge ontzettende angst maakte zich van haar meester. Werktuigelijk ging zij naar de deur en naar buiten. Langzaam kwamen haar eenige mannen te gemoet, die eene draagbaar droegen, waarop het bleeke, door den dood misvormde lijk van haren broeder lag. Men plaatste de baar voor de deur van de tuinkamer, en de ambtenaren der justitie traden binnen.

« Het is zijne eigen schuld;... ik trachtte hem te redden;... het was de stem van het noodlot, ... » stamelde ISSEND....

Met eenen blik vol doodsangst zag LOUISE hem aan, en wierp zich op de lijkbaar.

« Daar staat de moordenaar — grijpt hem! » beval de stem van den ambtenaar.

« Ik geef mij vrijwillig over, » hernam ISSEND...., met eene zoo koude stem, als men van een marmeren beeld, indien het konde spreken, had mogen verwachten.

Het onderzoek duurde niet lang. De magtige familie ADELH... zorgde voor eene levenslange gevangenis in eene vesting. Deze lag in een bekoorlijk oord. Aan de begunstiging van den gouverneur had ISSEND.... het te danken, dat hem een kamertje in de spits van den hoogsten toren werd toegestaan. Van daar kon de ongelukkige gevangene door het diepe venster zijner luchtige woning het rijkbevolkte land overzien, en hooren, hoe de stemmen van vrolijke menschen tot hem opwaarts drongen. Van daar kon hij het vergelegen torentje van *H*..., aanschouwen, en hoe de ondergaande

Tegen 17 Maart zijn in publieke veiling aangeslagen 400 vaten Virginy en 100 vaten Kentucky TABAK.

GRANENMARKT.

5 Maart.

In *Tarwe* en *Rogge* passeerde weder niet als bij gerijven ter consumtie: 127 ℔ nieuwe bonte Poolsche *Tarwe* *f* 320; 130 ℔ nieuwe Rijn *f* 267; 122 ℔ nieuwe Vriessche aan de Zaan *f* 235; 120 ℔ Pruissische *Rogge* *f* 182; 121 ℔ nieuwe Noord-Brabandsche *f* 181.

Garst flaauw: 102, 103 ℔ nieuwe Vriessche Winter *f* 148, 150; 101 ℔ dito Zomer *f* 135.

Haver zonder handel.

Koolzaad £vl. 1 hooger. Vriesch £vl. 70. 9 Vat in Sept. en Oct. £vl. 71.

Lijnzaad zonder handel.

Raapolie Ordinair *f* 46¾. Vliegend *f* 45½ à ¾. P°. Mei *f* 42¼, ¾, ½; Sept., Oct., Nov. en Dec. *f* 40½ à ¼.

Lijnolie Ordinair *f* 32½. Vliegend *f* 31½ à ¾.

Hennepolie Ordinair *f* 34.

Raapkoeken pr. 1,040 st. *f* 75 à 80. — *Lijnkoeken* pr. 104 st. *f* 9 à 11½.

WISSELKOERSEN. AMSTERDAM, 5 Maart.

		Geld.	Papier.			Geld.	Papier.
Londen	2/m	11.92½		Hamburg	2/m	35⅛	
ld.	kort	12.02½		»	kort		35$\frac{15}{16}$

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 2 Maart.

Consols cont. 3 pCt. 88⅞ à ¾. Dito op 15 April 3 pCt. 89⅛ à ¼. Gereduceerde 3 pCt. 89½. Bank 167 à 168. Exchequerbill 10 à 12. Brazilië 5 pCt. 71½ à 72½. Cuba 6 pC. 74. Columbia 1ste Leening, 6 pCt. 22½. Dito 2de Leening, 6 pCt. 23 à ½. Mexico 1837. 5 pCt. 28 à ½. Rusland 5 pCt. 113 à 114. Denemarken 3 pCt. 77½ à 78½. Spanje Ardoins m. c. 5 pCt. 24⅜ à ¼. Passive 6 à ⅛. Deferred 12¼ à ½. Portugal 5 pCt. 31¼ à ¾. Dito 3 pCt. 19 à ½. Holland 2½ pCt. 50⅝ à ⅞. Dito 5 pCt. 99½ à 100. Dito O. I. 5 pCt. 97¼ à ¾. België 5 pCt. 99 à 100.

CITY, *dingsdag avond.* In weêrwil van de schaarschheid van geld, welke zich immer vóór de sluiting van het grootboek voor de overdragt van sommige fondsen laat gevoelen, zijn echter de prijzen der engelsche fondsen in het algemeen heden weder met ⅛ pCt. verbeterd; gunstige berigten van Parijs en meer opgeruimde uitzigten in de toekomst werken daartoe mede. In de buitenlandsche fondsen is weinig omgegaan; alle de prijzen zijn als gisteren, doch eerder hooger dan lager.

Wisselk. Amst. 3/m 12.3¼, k. 12.1 à ½. Rotterd. 3/m 12.3½.

PARIJS, 3 Maart.

Inschr. op ult. 5 pCt. 113.35. Dito cont. 5 pCt. 113.25. Dito op ult. 3 pCt. 76.80. Dito cont. 3 pCt. 76.75. Bank-Actiën fr. 3215. Bank bij Lafitte fr. 1050. België 5 pCt. 101⅛. Dito 3 pCt. 70.50. Ardoins 5 pCt. 25⅛. Passive 6. Deferred 12¾. Napels, *Falc.* 5 pCt. 101.95. Haïti fr. 612.50.

Bij weinig affaire, was heden de rente weder iets flaauwer; de 3 pCt. gingen van 76.90 terug tot 76.75, doch op dezen prijs vertoonden er zich eenige koopers, waardoor dezelve ten slotte weder gevraagd bleven à 76.80; de 5 pCt. bleven, na 113.25 geweest te zijn, weder 113.35. Van de vreemde fondsen was in de belgische veel handel, en derzelver prijzen bleven, door vele inkoopen, merkelijk hooger. De Ardoins waren, bij weinig handel, zeer vast 25⅛.

Na de beurs: 3 pCt. 76.82½.

Wisselk. Amst. 1/m 209¾, 3/m 208¾.

ANTWERPEN 4 Maart.

België 5 pCt. 99⅜. Dito 4 pCt. 89. Dito 3 pCt. 69¼. Metaliek 5 pCt. 107¼. Loten fl. 500. 820. Dito fl. 250. 336. Polen Loten fl. 500. 148. Dito fl. 300. 133. Nassau Loten 21¼. Darmst. Loten 23¼. Brazilië 5 pCt. 74½. Denem. 3 pCt. 76⅞. Ardoins 5 pCt. 21⅞. Uitgest. 6⅛. Pruiss Loten *f* 146.

De handel in Ardoins was ook heden niet uitgebreid; aanvankelijk waren dezelve flaauwer, en ging de prijs van 21⅞ terug tot 21¾, doch ten slotte bleven dezelve weder gevraagd, à 21⅞. Premie 1/m 22 d. 1; op korte termijnen waren de Premiën gevraagd op 9/11 dezer 22 d. ⅛, en op 14/15 22 d. ¼. Coupons 21. In belgische fondsen ging weinig of niets om.

BRUSSEL 4 Maart.

In de nationale fondsen is de handel voortdurend vrij levendig; de 5 pCt. bleven 99 g., 3 pCt. 69⅝, 4 pCt. 89. Ardoins 21$\frac{15}{16}$; de koersen van Parijs van gisteren waren op het einde der beurs bekend.

MADRID 24 Februarij.

Ofschoon de prijzen der fondsen niet veel gevariëerd hebben, was echter de handel vrij geanimeerd; de 5 pCt. bleven cont. 28⅝. $\frac{9}{16}$, en op 60/d. werden 16,000,000 realen à 29¼ verhandeld.

Wisselk. Londen 3/m 36⅝; Parijs 3/m 15.13.

BERLIJN, 1 Maart.

Pruiss. Leen. 4 pCt. 100⅞. Dito Loten 80½. Metaliek 5 pCt. 107⅛. Bank-Actiën 1116. Loten fl. 500. 137. Rusland Hamb. 5 pCt. 106¼. Dito Londen 5 pCt. 110⅝. Dito 1831 en 33. 100⅞. Polen Loten fl. 500. 78½. Dito fl. 300. 73½. Holland 2½ pCt. 48.

In pruissische fondsen was heden, tot iets verbeterden prijs, vrij veel affaire; in andere ging weinig om. Van de vreemde waren de koersen grootendeels iets flaauwer.

FRANKFORT A/M, 2 Maart.

Metaliek 5 pCt. 105¾. Dito 4 pCt. 98¼. Dito 3 pCt. 78¼. Bank-Actiën 1968. Loten fl. 250. 109½. Dito fl. 500. 134¾. Holland 2½ pCt. 49¾. Syndic. 4½ pCt. 86⅞. Dito 3½ pCt. 70⅞. Ardoins 23½. Polen Loten fl. 500. 80. Dito fl. 300. 74. Taunusbahn *f* 342½.

De hoogere koersen van Amsterdam hebben heden alhier eene prijsverbetering in hollandsche fondsen te weeg gebragt; in Integralen was de handel zeer geanimeerd, ook de beide Syndicaten waren merkelijk hooger. Ardoins waren prijshoudend. Oostenrijksche fondsen, doordien de notering van Weenen niet williger was, meer aangeboden. In aandeelen Taunusbahn was de handel zeer uitgebreid; nadat de prijs tot *f* 344½ was gestegen, bleven dezelve weder *f* 342½. Het geld is aan onze beurs steeds zeer ruim, disconto 3 pCt.

HAMBURG, 2 Maart.

Metaliek 5 pCt. 104½. Bank-Actiën 1615. Rusl. Hamb. 5 pCt. 102½. Dito Londen 5 pCt. 106½. Dito 1831 en 33. 5 pCt. 96½. Dito 1840 4 pCt. 86¼ à ⅜. Polen Loten fl. 500. 158. Dito fl. 300. 147. Holland 2½ pCt. 49. Denem. 3 pCt. 74.

Wisselk. Amst. 2/m 36.35, k. 36.20.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip *Japan*, Kapt. W. van der Zee, van Amsterdam. Adres bij Jan Corver en Comp., Hoyman en Schuurman en F. der Kinderen.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip *Ons Genoegen*, Kapt. W. Landsaat, van Koog aan de Zaan. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar BATAVIA, het nieuw gebouwd gekop. tweed. fregatschip *Amphitrite*, Kapt. J. K. de Jong, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaertz, van Olivier en Comp., Hoyman en Schuurman, en de Vries en Comp.

Scheepstijdingen.

Het schip de Planter, Kapt. Zeijlstra, van Suriname naar Amsterdam, te Dover binnen, was genoegzaam van zijne schade hersteld, en zou den 6 Maart gereed zijn, om de reis voort te zetten.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 4 Maart. O. en W. N. W. — K. M. Hillers, Catharina, Suriname. S. Parma, de 3 Gebroeders, dito. R. Soedison, Schinehiffe, Sunderland. A. K. Rentes, Alida en Lucas, Cardiff n. Rotterdam, als bijlegger.

VLIE 1 en 2 Maart. Z. Z. O. — Niets.

TERSCHELLING 28 Febr., 1 en 2 Maart. Z. W. — Niets.

DELFZIJL 27 Febr. O. K. Beerta, de Vr. Catharina, Bremen n. Groningen. — 2 Maart. H. J. Scholtens, Europa, Grietzijl n. Koningsbergen, als bijlegger, wegens tegenwind. De rivier is vol drijfijs.

HELVOET 4 Maart. N. W. — J. A. Bangma, J. C. J. van Speyk, Batavia, l. v. Falmouth. P. W. Norin, Neptunes, New-York. W. Norwood, Columbine (S), Londen. J. Ladd, Prince of Saxe Coburg, dito. W. Mason, Commerce, dito. R. Stuard, Orculacar, Sunderland. — Gisteren nog: J. E. Westman, Presiosa, Charleston. J. Berghuis, Zorgvliet, Glasgow. B. J. Weijgers, Elisa, Liverpool. W. Storey, Aldbro, Londen.

BRIELLE 4 Maart. W. N. W. — W. H. Darley, Jane, Portsmouth. — Gisteren nog: G. Britt, Rotterdam Packet, Rije. R. Easton, Hope, Hastings. G. Morfee, Mary Ann, dito.

MAASSLUIS 4 Maart. N. W. — Niets.

LISSABON 15 Febr. Hoff, Hermanus, Newcastle.

ANTWERPEN 3 Maart. Muller, Rolla, Rio-Janeiro. Nygren, Neptunes, Marseille. Milhois, Héloïse, Hâvre.

CARDIFF 27 Febr. De Boer, Anna Agatha, Belfast.

Bij PORTLAND 24 Febr. Hamburg, Nordsterne, Amsterdam.

Bij DOVER 27 Febr. Schneiders, Triton, Amsterdam n. Batavia.

HULL 28 Febr. Malony, Walkington, Rotterdam.

BREMERHAVEN 27 Febr. Wietingh, Bremen Packet, Baltimore.

CUXHAVEN 27 Febr. De Sibeira, Habanero. Janvrin, New-Bury Port, Charleston. Mulder, Margina, Antwerpen. Kröger, Elisabeth, dito. — 28 Febr. Driewes, Julie, Rio-Janeiro. Voss, Constantia, Laguna, de laatste was, bij het binnenzeilen, aan den grond geweest.

UITGEZEILD.

HELVOET 4 Maart. J. Fife, Ocean (S), Londen. — Gisteren nog: R. Stranack, Sir Edward Banks (S), Londen. Nog is den 25 Februarij vertrokken: O. J. Bok, Anje, Newry.

VLISSINGEN 3 Maart. C. Burgess, Rhodes Island, Savannah. T. J. Witteveen, Zephyr, Hull. G. J. Schmidt, Dankbaarheid, Hamburg. A. M. Doyer, Luna, dito. H. F. Wubbina, Vr. Aaltje, Ditzum. E. de Bie, Vr. Trijntje, Emden, alle van Antwerpen.

TRIEST 17 Febr. (Zeilkl.): de Vries, Beerta Schuringa, Cette. — 20 Febr. Jaski, de Eensgezindheid, Buccarie, om eene lading voor Amsterdam in te nemen.

CETTE 22 Febr. Holle, Liebau, Amsterdam. — 23 Febr. Jahburg, Amphitrite, Bremen.

NANTES 27 Febr. Boek, Hendrikus, Brussel.

HAVRE 1 Maart. James, Virginie, Antwerpen.

LIVERPOOL 1 Maart. (In lading): Rieke, 2 Gebroeders, Antwerpen. James, Jane, Rotterdam. Rowland, Mary, Dordrecht. (Zeilkl.): . . . . ., Arno, dito.

RAMSGATE 1 Maart. Berghuis, Zorgvliet, Belfast n. Rotterdam.

LONDEN 1 Maart. (Zeilkl.): Broadhed, Lord Wenlock, Amsterdam.

HULL 27 Febr. Wubben, Antina, Zwolle.

SUNDERLAND 27 Febr. Petty, Arthur, Amsterdam. — 28 Febr. Stewart, Orlcular, dito.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 5 Maart.

In Lading: naar Mainz, het schip Vorsehung, schipper F. Geiss; Dusseldorp, Carolina, W. Weerpas; Urdingen en Neusz, Jonge Stephan, H. Smits; Frankfort, Socrates, Valetijn Andres; Mannheim, Eendragt, C. Jb. Itschert.

KEULEN 2 Maart. *Voorbijgevaren:* N. Plier, van Amsterdam naar Mainz, met 4,409 ctr.; W. H. Reichert, van Rotterdam naar Mainz, met 3,787 ctr.; W. Baumeister, van Amsterdam naar Mannheim, met 8,181 ctr.; J. G. Kröll, van Amsterdam naar Mannheim, met 4,547 ctr. in 2 schepen; de Wed. Köhler, van Rotterdam naar Mannheim, met 2,729 ctr. J. Schneckenberger, van Rotterdam naar Rijnschans, met 2,909 ctr.

In Lading: naar Rotterdam H. van Hees; naar Amsterdam P. Hartman.

Rijnhoogte te KEULEN, 2 Maart, 9 voet, 3 duim.

Carga-Lijsten.

ROTTERDAM.

BATAVIA, P. Jansen, *Factory.* 3,628 b., 150 v. Koffij, 247 kanass. Suiker, 228 v. Noten, 152 v. Foelie, 30 k. Notenzeep, 601 blok. Tin, Nederl. Handel-Maatsch.

H. Noltee, *Adelaar.* 3,963 b. Koffij, 892 blok. Tin, Ned. Hand.-Maatsch.

LONDEN, J. Fife, *Ocean.* 26 k. Thee, A. v. d. Valk; 6 k. do., J. van Ravestein en Zn.; 60 z. Koffij, 2 k. Koopm., Ackerlin en Blankart; 18 z. do., 370 doosj. Rozijn, Coomans, Born en Philippi; 15 k. Indigo, 2 v. Rum, C. L. Ringrose en Co.; 14 k. Indigo, 19 pk. Koopm., S. A. le Vino en Co.; 11 k. Indigo, A. F. Ebeling en Co.; 11 k. do., C. Balguerie en Co.; 7 k. do., Gebr. Nottebohm; 7 k. do., Eckstein en v. d. Velde; 3 k. do., A. T. Sölling en Co; 3 k. do., Grohé en Sander; 50 doosj. Rozijn, 3 k. Indigo, 327 blad. en 835 koek. Koper, divers Koopm., Order.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

LONDEN 2 Maart. SUIKER. In West-Indische is zeer weinig omgegaan; slechts 600 vaten zijn vorige week verkocht; de geringere soorten zijn 1/. à 1/6 lager te noteren. 8,680 zakken Mauritius zijn in veiling geweest, en vonden weinig kooplust; een groot gedeelte derzelve is opgehouden, en het verkochte is 6 dr. à 1/. lager afgegeven. In Bengaalsch is weinig handel geweest; de eenige afdoeningen uit de hand zijn in wit geweest, waarvoor nagenoeg vorige prijzen besteed zijn; van 4,212 zakken in veiling is slechts een gedeelte verkocht, en nog tot iets lagere prijzen. Naar andere soorten O. I. is thans zeer weinig vraag. Naar blond Havana was meer vraag ter verzending; circa 4,000 kisten zijn, meest voor Holland, gekocht. Wit daarentegen is moeijelijk te verkoopen. Naar Brazil is weinig vraag. Geraffineerd is 1/. à 2/6 lager afgegeven. Melassen weinig begeerd, doch niet lager gedaan. — KOFFIJ slap, en hoewel de hoeveelheid West-Indische, in veiling gebragt, gering was, zijn er voor dezelve geene koopers geweest. Ceylons is 2/. gedaald, en van 1,529 balen in veiling is slechts de helft verkocht. In vreemde is bijna niets omgegaan, daar de houders tot geene lagere prijzen willen afgeven. — KATOEN zeer vast in prijs, met goeden handel; 3,700 balen Suratte en 400 balen Madras zijn in veiling geweest; van de Suratte zijn 2,200 bal. tot 5¼ dr. de mooije goede qualiteit, zijnde alzoo ⅛ dr. hooger dan de taxatie opgehouden; het overige is verkocht tot voluit vorige prijzen; van de 400 balen Madras waren 350 balen beschadigd, die van 1½ à 4⅜ dr. zijn verkocht, en de gezonde van 4½ à 5 dr. Uit de hand zijn afgedaan circa 1,000 balen Suratte van 4⅞ à 5½. 100 dito Madras van 4¾ à 5¼, 120 balen Maragnan tot 8¼, en 60 dito West-Indische tot 7½ dr. — THEE was in het begin der vorige week zeer slap, en in de veiling, die toen gehouden werd, was het moeijelijk te verkoopen, zelfs tot verminderde prijzen; later en bij de volgende veiling kwam er meer kooplust, en kreeg de markt een levendiger aanzien. De geheele hoeveelheid, in veiling geweest, is 10,500 kisten, waarvan circa 9,000 zijn verkocht. Compagnies Congo is zeer vast in prijs geweest van 1/6½ en 1/6¾, met goeden handel. — RIJST. Voor Bengaalsche is iets meer kooplust opgekomen, doch heeft nog tot geene afdoeningen van eenig belang geleid. In veiling is niets geweest, en uit de hand zijn slechts kleinigheden tot 13/. voor goede witte verkocht. — SPECERIJEN. *Peper* vindt maar weinig vraag, doch de prijzen zijn niet verder gedaald; bij gebrek aan veilingen, zijn slechts enkele partijtjes Sumatra van 3¼ à 3½ dr. gekocht. *Piment*, zoowel ter verzending als consumtie, gevraagd, doch de handel is beperkt, doordien de markt slecht voorzien is, en er in veiling slechts 188 balen zijn gebragt, die tot hooge prijzen, namelijk van 3 à 3¼ dr., zijn verkocht. *Cassia Lignea.* Eenige kleine partijen zijn tot ruim vorige prijzen gekocht, en in veiling is niets geweest. — VERFWAREN. De vraag naar O. I. *Indigo* is klein, en de handel bepaalt zich tot kleinigheden voor dadelijke behoefte. De aanstaande veiling in April zal niet meer dan 6,000 kisten bevatten. Van *Cochenille* is niets in veiling geweest; het weinige, dat uit de hand is verkocht, heeft voluit vorige prijzen opgebragt. — METALEN. Engelsch *Koper* voortdurend zeer vast in prijs. Naar Engelsch *IJzer* is weinig vraag, en is tot lagere prijzen te bekomen; vreemd, waarvan weinig voorhanden is, daarentegen goed prijshoudend. Naar Engelsch *Lood* is levendige vraag tot vaste prijzen; diverse partijen Spaansch zijn tot £ 20 per ton verkocht. Engelsch *Tin* slap; O. I., door groote aanvoeren, ook moeijelijk te verkoopen, en zelfs iets lager afgegeven. — TALK met meer handel, en iets hoogere prijzen; Petersburger gele Kaarsentalk is in loco tot 46/. à 46/6, en op levering in April tot 45/9 à 46/6 gedaan, en in de drie laatste maanden van het jaar tot 46/. — BOTER. De aanvoer van vreemde is zeer gering geweest, en het is moeijelijk de prijzen te noteren, daar er geene partijen van eerste qualiteit ter markt zijn.

LIVERPOOL 1 Maart. KATOEN. Heden zijn 3,000 balen verkocht, waarvan 1,500 Americaansche op speculatie; het overige in consumtie, als: 450 balen Brazil 7 à 9½, 200 Egyptische 9¼ à 12, 1,000 Suratte 4⅛ à 5⅜ dr., en de rest Americaansche. De markt is zeer vast, en de prijzen ferm.

BEZIERS 27 Febr. VOORLOOP. De prijs der ³⁄₆ in loco is op fr. 54 gebleven. Op levering tot 15 Maart is fr. 54.25, op April fr. 54.50, en op Mei fr. 55.50 gegeven.

ANTWERPEN 4 Maart. SUIKER. 400 kisten blond Havana, van de lading per *Eliza*, zijn tot diverse prijzen, en 174 kisten dito tot *f* 16¾ vreemde vlag afgedaan.

ROTTERDAM 4 Maart. TABAK. Tegen 23 Maart zijn in veiling aangeslagen 101 trommels afhaksel Virginy. — SUIKER. (Ruwe.) Heden werden 111 vaten Nickerie in veiling van *f* 27¾ tot *f* 30¾ verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

HAMBURG 2 Maart. Sedert vrijdag is er weder veel *Tarwe* op levering gekocht, en de prijzen zijn iets hooger geloopen. Zaturdag werden circa 600 last gekocht: 125 ℔ witte Saal en 129, 130 ℔ roode dito tot 120, 127 ℔ Grabower 115, 130 ℔ dito 121½, 130 ℔ Saal en Marksche 120½, 129 ℔ Saksische 120, 128 ℔ Brunswijker 116 Rx. Van Stettin te leveren, is 127 ℔ witte Silesische tot 91 Rx. Bco. per 62½ schepel gedaan. Gisteren werd er hooger gehouden, waarop slechts 25 last gedaan zijn. In *Rogge* is niets noemenswaard omgegaan. *Garst* stil. 100 last *Haver*, 80 à 82 ℔, zijn van Zweden tot 27½ Rx. Bco. gedaan. Voor *Erwten* op levering is 78 Rx. Ct. besteed. *Raapzaad* prijshoudend. In andere artikelen geene verandering.

Na de Beurs: 129 ℔ Grabower *Tarwe* is tot 120 Rx., 130 ℔ Wahrener tot 121½ Rx. gedaan. Van Pommeren te leveren, is 130 ℔ tot 90 Rx. Bco. besteed, en voor 110 à 112 ℔ *Garst* van Denemarken tot 4 M. 7 sch., en 78 à 80 ℔ *Haver* tot 27 Rx. Bco. per 24 ton.

DORDRECHT 4 Maart. In het begin der markt werd puike Inlandsche en Zeeuwsche *Tarwe* tot ruim vorige prijzen verkocht, doch later zijn afwijkende en mindere soorten met moeite tot vorige prijzen geplaatst, als: puike Inlandsche en Zeeuwsche van *f* 8 tot ruim *f* 8¼, afwijkende van *f* 7.70 tot *f* 7.90, mindere van *f* 7¼ tot *f* 7½, geringe en blaauwe van *f* 6½ tot *f* 7; zomer *Tarwe* van *f* 7 tot *f* 7¾, en voor de zaai van *f* 8 tot *f* 8½ besteed. *Rogge* vond zeer trage koopers; Inlandsch en Zeeuwsch zakgoed van *f* 6 tot *f* 6½, klein Brabandsch van *f* 5½ tot *f* 5.70, en 122 ℔ Geldersche is voor *f* 176 verkocht. *Garst* vond minder genegen koopers, zijnde het winter zakgoed voor *f* 5.10, en gestort voor *f* 156 verkocht; zomer dito het zakgoed *f* 4.20, en gestort van *f* 129 tot 132. *Spelt* vond meerder vraag; zakgoed *f* 2.90 à *f* 3, en gestort *f* 96. Voor *Haver* beter te verkoopen, zijnde het Inlandsche zakgoed van *f* 2.20 tot *f* 2.60 naar qualiteit verkocht, en gestort van *f* 78 tot *f* 84. *Paardenboonen* begeerd en 40 cs. hooger; zakgoed voor *f* 5, en gestort tot *f* 156 gedaan. *Erwten* als voren. In *Koolzaad* ging weinig om; Inlandsch zakgoed is naar qualiteit van *f* 13.60 tot *f* 14.60 verkocht; gestort werd op *f* 444 gehouden, en puik Deensch voor *f* 450 verkocht. Inlandsch Zaai-*Lijnzaad* van *f* 3.50 tot *f* 3.70 het Dordtsche achtendeel, en 113 ℔ Inl. Slag-*Lijnzaad* is voor *f* 320 verkocht. *Raapolie* door schaarschte op ordin. conditie *f* 47½, contant *f* 46¼ à *f* 46½, op Mei werd *f* 44, en het najaar voor *f* 41½ gelaten. *Lijnolie* op ordin. conditie *f* 33½, contant *f* 32¼ à *f* 32½. Harde *Raapkoeken* contant *f* 79 en *f* 80. Harde *Lijnkoeken* *f* 100, en zachte van *f* 115 tot *f* 125.

Kunsten en Wetenschappen.

Afscheids-Concert

VAN

MEJUFVROUWEN JANSSENS EN MEEIATI.

Algemeen was de belangstelling in dit concert; vooreerst om de medewerking van zoo vele met roem bekende kunstenaars, en overigens, omdat de aankondiging het smartelijk denkbeeld opwekte, dat ons publiek weldra, en misschien voor langen tijd, zal verstoken zijn van het heerlijk genot, dat de vereenigde talenten der beide jeugdige, bevallige en zoo rijk begaafde zangeressen ons dezen winter zoo mildelijk aanboden. Het *auditorium* was dan ook, niettegenstaande de verhoogde prijzen, zeer talrijk. — Na de ouverture trad mej. Janssens op, en droeg het bekende air uit *Faust* op eene verdienstelijke wijze voor. — Die de moeijelijkheden van dit stuk kent, zal beseffen, wat het in heeft, daarmede op te treden, daar toch elk kunstenaar, hij moge zoo verdienstelijk zijn als hij wil, altijd, gedurende eenige oogenblikken, den indruk te bestrijden heeft, dien de verschijning voor een aanzienlijk publiek op het gevoel maken moet. Het orchest, onder de leiding van den kundigen heer Blaun, kweet zich in dit stuk allerloffelijkst van zijne taak, en bewees, dat de rijkdom van de instrumentatie der muzijk van Spohr het effect der zangpartij in geenen deele overschaduwt, wanneer slechts elke partij bescheiden genoeg is, de haar aangewezen rol zonder roembejag te vervullen, en alzoo mede te werken tot het daarstellen van éénheid, zonder welke geen kunstgewrocht, hoe verdienstelijk ook in sommige deelen, den naam van schoon, in den volsten zin des woords, verdienen kan. De heer Demunck vergastte ons daarna op eene fantaisie voor violoncel van zijne eigene compositie. Wij bewonderden zijne vlugheid, zuiverheid en vooral zangerige voordragt, doch misten in zijn toon en spel iets van dat breede en degelijke der Rombergsche school; ook in zijne compositie en behandeling van het instrument vonden wij aan de mode van den dag iets ten offer gebragt. Gedurende de voordragt der russische en schotsche liederen, door den heer Demunck, in het tweede deel des concerts,

---

zon, die hoogepriesteres der natuur, de zwervende wolkjes vergulde en met purper omzoomde. Aldus was een jaar verloopen — in smartelijke eenzaamheid voorbijgegaan. Behalve de engelen, die hij waande, dat hem in zijne droomen bezochten (want van aardsche vrienden ontving hij slechts zeer zelden een bezoek), scheen hij door elk verlaten, toen hem eens het volgende, blijkbaar met sidderende hand geschreven, briefje werd gebragt: « FREDERIK! Ik heb de wezenlijke toedragt der zaak vernomen — en vergeef u. Behoef ik wel woorden te gebruiken, om te verzekeren, dat ik nimmer opgehouden heb u te beminnen? Daaraan hebt gij toch wel niet kunnen twijfelen? Kom nog eene enkele reize bij mij, om uwe stervende LOUISE te zien! Spoed u — *anders vindt gij mij niet meer!* Geene aardsche verhindering mag, noch zal u terughouden. »

Een glimlachje — eindelijk weder een glimlachje van hoop, van liefde, schitterde op het bleeke, aandoenlijke gelaat van den ongelukkigen student. Hij zond naar den gouverneur, die zijne geschiedenis kende. « Ik moet haar zien, » zeide hij; « sta mij eene week toe — ik moet bij hare begrafenis tegenwoordig zijn, » voegde hij er met weifelende stem bij. — « Ik durf het niet wagen; als gij eens niet wederkeerdet? » — « Op mijn woord van eer. » « Dat is voldoende; ga. Heden over acht dagen zie ik u terug; mijne beste wenschen geleiden u, arme jonge vriend. »

ISSEND.... vertrok: binnen weinige uren stond hij naast LOUISE. Daar lag zij, eene geknakte bloem, maar schooner dan ooit; het leed had haar verteerd, doch elke morgen vond haar lieftelijker. Wat tot de aarde behoorde, was van lieverlede verdwenen, en slechts de aetherische geest was in het zuivere, naauwelijks meer stoffelijk hulsel overgebleven. ISSEND... bevond zich, gedurende de laatste oogenblikken van haar leven, alleen bij haar; in zijne armen gaf het schoone meisje den geest. Een lachje van stille onderwerping zweefde nog over het bleek, maar schoon gelaat, even als de gloed der ondergaande zon over de sneeuw, en verried, dat zij niet meer was.

Men legde haar aan den oever van den *Neckar* in een eenvoudig graf. Slechts weinige treurenden stonden om hetzelve, maar hun rouw was opregt. Zij werd in een wit gewaad begraven en een student lag, met gebroken hart, eenen krans van witte rozen op haar graf; hij deed dat zoo voorzigtig en zacht, alsof hij vreesde haar uit eene gezegende sluimering tot smartelijk leven te wekken.

Aan zijn woord getrouw, keerde ISSEND.... in de vesting terug. Nadat van zijn edel gedrag kennis was gegeven, bood men hem de vrijheid, doch hij nam dit geschenk niet aan. « Ik heb mijne rekening met deze wereld gesloten, » zeide hij; de ongelukkige behoort haar niet meer; en zoo daarenboven het tweegevecht een vloek is, zoo is het zulks voor mij meer dan voor iemand. Laat mij, ofschoon onschuldig, als een afschrikwekkend voorbeeld lijden. »

Hij bleef vast bij zijne weigering en in zijne gevangenis, tot dat hij, afgeleefd door smart, der eeuwigheid inging.

werden wij in ons gevoelen nopens dien kunstenaar nog versterkt. Wij ondersteunden niettemin op de hartelijkste wijze de toejuichingen, die den virtuoos zoo ruimschoots ten deel vielen. In het duo uit *la Donna del Lago*, door de beide zangeressen voorgedragen, werd veel begaafdheid ten toon gespreid. Het scheen ons evenwel toe, dat mej. Meerti niet zoo volkomen bij stem was. De *cadenza*, in dit stuk aangebragt, werd met zeer veel smaak en juistheid uitgevoerd, en met daverende toejuichingen bekroond. De heer Blaes, die daarna eene solo voor clarinet voordroeg, onderscheidde zich door juistheid, vlugheid en zangerigheid van spel. Zijn toon is echter niet sterk, en niet genoeg *genuanceerd*, waardoor dan ook het grootste effect in zijne voordragt ontbreekt.

Over het quartet van Rossini, tot slot van het eerste deel uitgevoerd, valt niet veel bijzonders te zeggen. Het stuk scheen niet behoorlijk ingestudeerd, en daaraan meenen wij het volslagen gebrek aan eenheid te moeten toeschrijven.

In de tweede afdeeling werden de aria van Mozart, door mejufvr. Meerti, en het duo van Celli, door de beide concertgeefsters, naar waarde toegejuicht. De obligaat-partij voor clarinet, bij de aria, leverde te weinig brillants op, om den heer Blaes eene gelegenheid tot schitteren aan te bieden.

Ten slotte werden de beide dames met eenstemmigheid uitgeroepen, en droegen alstoen het voor twee stemmen gearrangeerde nederlandsche volkslied voor. — Hoezeer wij van oordeel zijn, dat volksliederen uitsluitend door inboorlingen met kracht en begeestering kunnen worden voorgedragen; zoo erkennen wij echter volgaarne, dat de beide zangeressen zich bijzonder wel van de moeijelijke taak kweten. Liever, intusschen, ware het ons geweest, indien het concert dan toch met een volkslied moest besloten worden, dat mejufvr. Janssens daartoe het bekende duitsche volkslied, door Mendelsohn Bartholdy in muzijk gebragt, had willen kiezen. Hoe welkom waren ons dan de laatste regels geweest, en hoe vertroostend bij het afscheid:

« Nun musst du mich auch recht verstehn,
Wen Menschen aus ein ander gehn,
So sagen sie: auf wiedersehn! »

R.

VERPACHTINGEN.

Op 16 Maart, ten raadhuize der stad Nijmegen, voor drie jaren, te rekenen ingegaan te zijn 1 Januarij 1841: het grasgewas der vestingwerken van de stad Nijmegen, verdeeld in 46 perceelen.

Op 18 Maart, in het domein veerhuis te Beusichem, voor het saizoen van het jaar 1841: twee perceelen weiland, gelegen onder Asch; een perceel weiland, gelegen onder Zoelmond; drie perceelen uiterwaard, gelegen onder Beusichem, en een perceel weiland, gelegen op Goilberdingen, onder Culenborg.

Op 20 Maart, in het veerhuis bij H. A. Huijskes, te Hedel, voor het saizoen van het jaar 1841: veertien perceelen uiterwaard, gelegen onder Hedel; en

Op 24 Maart, ten huize van Steven van Gelder, te Ophemert, voor het saizoen van het jaar 1841: drie perceelen uiterwaard, gelegen onder de gemeente Ophemert.

Advertentiën.

Ingezonden Stukken.

Oppositie is het dadelijk gevolg van elke grondwet, die vrijheid van drukpers waarborgt. Hoe zouden over eenige zaak verschillende personen overeenstemmen? Ieder ziet en oordeelt, onder den invloed van het eigene belang, op zijne eigene wijze. Daardoor bevestigt elke raadpleging het spreekwoord: *zoo veel hoofden, zoo veel zinnen*, en die verscheidenheid van inzigten heeft haar nut; want door wrijving van denkbeelden komt men tot waarheid. Onze regering, die waarheid en daartoe licht zoekt, denkt er niet anders over, en bewees dat op nieuw, toen zij onlangs in het fransche residentie-blad deed verklaren, dat eene vrije mededeeling van gedachten haar niet hinderlijk, maar aangenaam is. Zoo men naast de regering iemand mogt noemen, die niets ter wereld in de maatschappij beteekent, en aan wiens gevoelen dus niets gelegen is, dan zou ik van mij zelven zeggen, dat ook ik de Oppositie met belangstelling volg. Dikwijls toont zij mede den weg aan tot nuttige maatregelen, en elk harer bladen, en ieder nommer van hare bladen herinnert mij aan de groote vrijheid, die men hier te lande geniet, en aan de verlichtheid der regering, waaronder wij het voorregt hebben te leven.

Alleen de stelselmatige Oppositie is mij onaangenaam. Stelselmatigheid is persoonlijk, en sluit, met elken weg tot overtuiging, alle kans af, om de waarheid te vinden. Zij maakt de wisseling en wrijving van gedachten nutteloos en zelfs onmogelijk, en vordert voor zich een geloof aan onfeilbaarheid, dat, althans in het staatkundige, ieder moet hinderen, en ook ieder terug stuit door het beslissende van haren toon. Is de Oppositie van beter allooi, dan hindert het mij, wanneer zij den nuttigen invloed, dien zij hebben kan, te niet doet door krenkenden spot, onbedachtzame voorbarigheid, of somtijds zelfs door verdraaijing of verkrachting der waarheid. Hoe kan het publiek, hoe de regering belang stellen in artikelen, waarbij men twijfelt, of de tegenstander de jaren van ernst wel heeft bereikt, of zijn oordeel wel gevestigd is, en of op zijne goede trouw wel is te rekenen? Zal de Oppositie nut stichten, dan moet zij zich door waardigheid, grondigheid en gestrenge liefde tot waarheid kenschetsen.

Dat de *Arnhemsche Courant* dikwijls deze voorwaarden van invloed voorbij ziet, en in het wilde schermt, is weder gebleken uit hetgeen zij van sommigen onzer buitenlandsche consuls en agenten heeft gezegd. In haar nommer van den 27 Februarij l.l., geeft zij eenen brief van den oud-gezaghebber over Curaçao en onderhoorige eilanden, jhr. mr. I. Rammelman Elsevier, volgens welken de heeren Travers, Lobé en Lansbergen wel degelijk Nederlanders zijn. Evenwel de *Arnhemsche Courant* heeft, een paar nommers vroeger, van de twee laatstgenoemde heeren in dier voege gesproken, dat men niet anders kon denken, of zij waren buitenlanders. Erger nog was het met den heer Travers; van dezen heeft zij met stellige zekerheid gezegd, dat hij Franschman is. Nu is het goed en wel, dat de *Arnhemmer* zijne gezegden intrekt; maar het neemt toch de verkeerdheid van zulke ligtzinnigheden niet weg, en maakt alles, wat verder door hem aangevoerd wordt, twijfelachtig. Welk vertrouwen kan men in eenig blad stellen, als men niet weet, dat hetgeen er heden in te lezen staat, niet morgen of overmorgen zal worden herroepen? En welk gewigt kan de regering aan eenig blad hechten, onbedachtzaam genoeg, om, zonder onderzoek, losse opvattingen als waarheden te geven; terwijl het weet, dat, indien zij geene waarheden zijn, zelfs (zoo als in dit geval bij buitenlandsche zaken), de minste klerk of bediende daarvan is ingelicht? Hoogst berispelijk zijn die verkeerdheden ook met betrekking tot den publieken geest; want wie verzekert den *Arnhemmer*, dat het nommer, waarin hij eene gestelde daadzaak herroept, gelezen zal worden door allen, die het nommer gelezen hebben, waarin hij die daadzaak zoo stellig opgaf? Zeker, in spijt van de herroeping, zal de heer Travers bij velen Franschman, en de regering onder den blaam blijven van het generale consulaat in Griekenland aan eenen Franschman te hebben opgedragen. Dat is niet anders. Het is eenmaal gezegd, en gehoord en voortverteld, en niet allen, die het gehoord hebben, vernemen iets van de herroeping. Jammer bovendien, dat die herroeping geschiedt op eene wijze, niet vrij van bitterheid, en waarin de zucht doorstraalt om te vergoelijken en ten slotte toch den schijn te bewaren van gelijk te hebben. Jonkh. mr. Rammelman Elsevier had door den *Arnhemmer* wel bedankt mogen worden; maar komt er, zoo als men wel eens zegt, niet zonder kleêren scheuren af. En toch, dwalen is menschelijk, ieder staat er voor bloot, en waarom zou ook de *Arnhemmer* niet kunnen dwalen? Maar op dwaling vordert de billijkheid eene ruiterlijke bekentenis, zonder omwegen. Zulk eene boete bevordert kwijtschelding, en weert de vermoedens af, dat hetgeen men voor dwaling hield iets anders geweest is.

Eene overijling van anderen aard dwingt, na die herroeping, den *Arnhemmer* in zijn nommer van den 2 Maart door gelijkenissen te spreken, ter zijner verdediging tegen de *Vlissingsche Courant.* Hoewel de gelijkenis aardig is gevonden, gaat zij zelve en daarmede de verdediging aan beide zijden mank. De heer Rochussen trad tegen het einde van 1840, weinig maanden vóór de opening der kamers, als minister van financiën op. Ik weet niet, waarom zijne benoeming in den *Avondbode* niet even sterk als in het *Handelsblad* en, bij nagalm, ook in andere bladen werd toegejuicht. (1). Dit is zeker, dat Koning Willem I, noch iemand anders, die gezonde hersenen had, in den heer Rochussen verwachtte een' wonderdoener, of Merlin, die met eene tooverroede aan alles éénsslags eene nieuwe gedaante zou geven; een' alchimist, die uit de [illegible] en geweerloopen van ons gewapend *status quo* goud zou trekken; of eene soort van financiëele magnetiseur, die, strijkende over de sloten en beugels der schatkist, ha[ar] zou doen zeggen: *dat is de kwaal, en dáár groeit het middel; — pluk maar!* — De heer Rochussen kwam aan het bewind, zonder twijfel doordrongen van de bewustheid, dat zijne nieuwe loopbaan moeijelijk zou zijn; zeker met het voornemen, om die moeijelijkheden te overwinnen; en blijkbaar met de wetenschap zijner ervaring, dat hij, om niet te bederven, de zaken kennen moest, alvorens te kunnen oordeelen, en ook veroordeelen moest alvorens te hervormen. Om goed te leeren kennen, oordeelen, en op vaste gronden te kunnen goedkeuren of veroordeelen, was de tijd tusschen zijne optrede en de zitting der kamers te kort, en nu, met al de eenvoudigheid eens bekwamen, ervaren, welgezinden mans, voor wien overijlen en mistasten synonymen zijn, bragt hij zijne begrootingen met derzelver opcenten, leening en schatkist-biljetten in de kamers. Dat frappeerde! Dat had men niet verwacht! Die het *Handelsblad* en andere bladen vroeger gelezen hadden, stonden verbaasd! — Hoe, opcenten, leening, schatkist-biljetten, onder eenen minister, die alles redden zou! Wat nut was er, als hij uit de lucht in de leege kist toch ook geen geld kon maken? Goud moest *hij* zelfs niet te Aruba hebben te zoeken! Zoo spraken de politici voor de buffetten, onder hun kelkje financiëel inzigt; immers hetgeen zij voortbragten, was niet veel beter. Zelfs de dagbladen staken weder eene andere trompet. Alleen de bezadigden erkenden, dat de nieuwe minister wèl deed, dat de wereld geene goudmakers oplevert; dat men geld zullende uitgeven, geld bezitten of geld ontvangen moet, en bleven, in weêrwil der opcenten, leening en schatkist-biljetten, van den minister alles goeds verwachten. En wat deed de *Arnhemmer?*

In de *Arnhemsche Courant* las men artikelen aan den nieuwen minister, waarin de onderscheiding aan deszelfs persoon en rang verschuldigd althans niet overdreven werd. Kenners beweerden zelfs, dat, hetgeen in die artikelen stak, geheel iets anders was, dan geldersche rondheid, en gaven er den naam aan van iets, dat minder aan de provincie eigen is, dan aan het blad. Het kort begrip der beschouwingen van den *Arnhemmer* was te vervatten in de uitspraak van een der artikelen, dat den minister met al[le] bescheidenheid toevoegde: *een financier is Uwe Excellentie niet.*

Sedert is ook de *Arnhemsche Courant* anders en eenigzins beter ingelicht, maar zij verdedigt nu ook hare vroegere zienswijze tegen de *Vlissingsche Courant*, en doet dat in eene gelijkenis, die geen' steek houdt. De waarheid is, dat de *Arnhemmer*, zoo hij nu goed oordeelt, dan vroeger geoordeeld heeft met voorbarigheid. In vier of zes maanden wordt men geen financier. De heer Rochussen was het reeds vroeger, of Z. Exc. is het nog niet; indien hij nu financier is, was hij het ook toen de *Arnhemmer* het tegendeel beweerde. Allen, die den minister kennen, rangschikken hem onder de financiers van het beste allooi; maar deden dat reeds vóór zijne benoeming. Bij den *Arnhemmer* was de fout deze, dat hij den minister en zijne plannen en bedoelingen niet verstond, en dus niet kon beoordeelen; maar toch oordeelde. Geen wonder, dat het averegtsch uitviel! De natie verheugt zich er over; maar bejammere ook deze voorbarigheid der oppositie; want ik herhaal het: zal de oppositie nut stichten, dan moet zij zich kenschetsen door waardigheid, grondigheid, en gestrenge liefde tot waarheid.

D. L.

(1) *Wij voldoen aan het verlangen des Schrijvers, om zijn artikel te plaatsen zoo als het is; maar vinden dezen uitval vreemd. De* Avondbode *vernam de benoeming, waarvan gesproken wordt, met vreugde en gaf er zijn gevoelen in dien zin over te kennen. Zoo wij dit met gematigdheid deden, het zal dan zijn geweest om de verwachting der natie niet te overspannen, en daardoor de taak des ministers niet nog moeijelijker te maken, dan zij in zich zelve reeds was.*

Schouwburgen, Concerten, enz.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAART.